

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Rozwój gospodarki wodorowej został uznany za jeden z priorytetów realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, którego głównym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej Europy do 2050 r. W lipcu 2020 r. Komisja Europejska opublikowała Strategię w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu (dalej jako: Strategia Wodorowa UE), która wyznacza strategiczne ramy wdrażania europejskiej gospodarki wodorowej. Na gruncie Strategii Wodorowej UE za wodór odnawialny został uznany wodór wytwarzany w drodze elektrolizy wody, do której została wykorzystana energia elektryczna ze źródeł odnawialnych. Wodór odnawialny może być wytwarzany również w procesie reformingu biogazu lub biochemicznego przekształcania biomasy, pod warunkiem spełniania wymogów zrównoważonego rozwoju. Za wodór niskoemisyjny uznano wodór wytwarzany z paliw kopalnych przy zastosowaniu technologii wychwytywania CO₂ oraz wodór powstały w procesie elektrolizy wody ze znacznym ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia.

Priorytetem Komisji Europejskiej jest wdrożenie technologii produkcji wodoru odnawialnego na szeroką skalę, z zachowaniem okresu przejściowego, podczas którego akceptowana będzie produkcja niskoemisyjnego wodoru, pod warunkiem zastosowania technologii ograniczających emisyjność. Plany przewidują wdrażanie europejskiej gospodarki wodorowej w następujących fazach:

- 1) Faza I (2020 – 2024): instalacja zasilanych energią z OZE elektrolizerów o mocy co najmniej 6 GW. W tej fazie popyt na wodór będzie zaspokajany przede wszystkim poprzez produkcję lokalną oraz dzięki mieszanemu wodoru z gazem ziemnym.
- 2) Faza II (2025 – 2030): uczynienie z wodoru części zintegrowanego systemu energetycznego oraz osiągnięcie 40 GW mocy elektrolizerów zasilanych z OZE. Podczas realizacji tej fazy przewidywane jest pojawienie się zapotrzebowania na unijną infrastrukturę logistyczną, co spowoduje konieczność zaplanowania podstaw paneuropejskiej sieci oraz stworzenie sieci stacji tankowania wodoru. Sieci gazowe zostaną częściowo przekształcone na potrzeby przesyłania wodoru.
- 3) Faza III (2030 – 2050): osiągnięcie dojrzałości technologii wodoru odnawialnego.

W odpowiedzi na plany ogłoszone przez Komisję Europejską, 2 listopada 2021 r. Rada Ministrów przyjęła Polską Strategię Wodorową do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (dalej jako: PSW). Dokument wyznacza strategiczne ramy wdrażania gospodarki wodorowej w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania niskoemisyjnego i odnawialnego wodoru w energetyce, ciepłownictwie, transporcie oraz przemyśle, określając 6 celów:

- 1) Cel 1 – Wdrożenie technologii wodorowych w energetyce i ciepłownictwie;
- 2) Cel 2 – Wykorzystanie wodoru jako paliwa alternatywnego w transporcie;
- 3) Cel 3 – Wsparcie dekarbonizacji przemysłu;
- 4) Cel 4 – Produkcja wodoru w nowych instalacjach;
- 5) Cel 5 – Sprawny i bezpieczny przesył, dystrybucja i magazynowanie wodoru;
- 6) Cel 6 – Stworzenie stabilnego otoczenia regulacyjnego.

PSW wpisuje się w działania przedstawione w Polityce energetycznej Polski do 2040 r. (PEP2040), zgodnie z którymi do 2030 r. należy osiągnąć zdolność transportu sieciami gazowymi mieszaniny zawierającej ok. 10% gazów innych niż ziemny (przede wszystkim biometanu i wodoru) oraz rozwój niskoemisyjnego transportu opartego m.in. na wodorowych ogniwach paliwowych.

II. Opis proponowanych zmian – przewidywane skutki prawne

Obowiązujące aktualnie przepisy prawa krajowego nie odpowiadają na potrzeby związane ze skutecznym wdrażaniem założeń PSW oraz wynikające z dynamicznie rozwijającego się rynku wodoru w Europie i na świecie. Polska obecnie jest trzecim w Europie¹ producentem wodoru. Produkcja wodoru odbywa się jednak wyłącznie z wykorzystaniem paliw kopalnych na potrzeby własne przedsiębiorstw. Zachowanie istotnej pozycji europejskiego producenta wodoru oraz utrzymanie konkurencyjności polskiej gospodarki wymaga uregulowania zagadnień związanych z pełnym łańcuchem wartości gospodarki wodorowej w polskim porządku prawnym.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – *Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (dalej jako: projekt ustawy) umożliwi realizację celu 6. „Stworzenie stabilnego otoczenia regulacyjnego” PSW. Nowelizacja Prawa energetycznego stanowi część pakietu legislacyjnego zwanego *Konstytucją dla wodoru*, którego głównym celem jest stworzenie ram regulacyjnych funkcjonowania rynku wodoru w Polsce. Zawarte w nim przekrojowe zmiany zakładają m.in.:

- wprowadzenie siatki pojęć w Prawie energetycznym koniecznych do rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru w Polsce,
- uregulowanie zasad koncesjonowania działalności związanej z wodorem,
- zaprojektowanie zasad funkcjonowania systemu dedykowanego dla wodoru - sieci wodorowe,
- wprowadzenie systemowych mechanizmów wsparcia dla prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej dla projektów z zakresu technologii wodorowych,
- uwzględnienie międzysektorowych możliwości wykorzystania wodoru,
- propozycję uproszczeń dla podmiotów inwestujących w rozwój systemu wodorowego.

Powyższe zmiany skutkować będą stabilnością prawa dla podmiotów z sektora publicznego i prywatnego operujących w obszarze wodoru oraz przyczynią się do pełnego wykorzystania potencjału tego nośnika energii.

Istotny wpływ na kształt polskich regulacji będzie miała rewizja przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Dyrektywa Gazowa UE), której propozycja została opublikowana w grudniu 2021 r. oraz projekt rewizji Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005. W grudniu 2021 roku Komisja Europejska przedstawiła pakiet rozwiązań mających na celu dekarbonizację rynku gazu UE poprzez ułatwienie wykorzystania odnawialnych i niskoemisyjnych gazów, w tym wodoru, oraz zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kontynentu (dalej jako: projekt nowego pakietu gazowego).

Projekt nowego pakietu gazowego kładzie silny nacisk na regulację i budowę konkurencyjnego rynku wodoru do 2030 r. Wprowadza nie tylko definicję gazów odnawialnych i „gazów niskoemisyjnych” oraz unijny system certyfikacji „gazów niskoemisyjnych”, ale także proponuje kompleksowe uregulowanie rynku wodoru. Zakłada on w tym zakresie m.in. powołanie „Europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych” (ENNOH), na wzór istniejącej ENTSO, zrzeszającej operatorów sieci gazowych, czy ENTSO-E, zrzeszającej operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej. Zadania ENNOH będą obejmować m.in. sporządzanie odpowiednich kodeksów sieci, publikowanie niewiążącego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci (TYNDP), w tym europejskiej prognozy na zapotrzebowanie dostaw, a także ogólnounijne, niewiążące dziesięcioletnie plany rozwoju sieci dla sektora wodoru, w oparciu o istniejącą i prognozowaną podaż i popyt, po konsultacji ze wszystkimi odpowiednimi

¹ Źródło: Fuel Cells and Hydrogen Observatory „2021 Hydrogen supply and demand”, zgodnie z danymi z 2019 r.

zainteresowanymi stronami. W tym celu Państwa Członkowskie powinny do 31 grudnia 2024 r. upewnić się, że powołani operatorzy sieci wodorowych funkcjonują na zasadach rozdziału dla operatorów systemów przesyłowych gazu (TSO). Projekt nowego pakietu gazowego zakłada jednak pewną elastyczność, a Państwa Członkowskie mogą wdrożyć model rozdziału własnościowego (OU), ale mają również możliwość wyboru modelu niezależnego operatora systemu (ISO) lub modelu niezależnego operatora systemu przesyłowego (ITO), jeżeli sieć wodorowa należy do pionowo zintegrowanej firmy. Operatorzy sieci wodorowych będą mogli składać wnioski o przystąpienie do ENNOH do dnia 1 września 2024 r. Jednocześnie w stosunku do sieci wodorowych przewidziano regulowany model dostępu stron trzecich do sieci (TPA), przy czym do 2030 r. państwa członkowskie będą miały możliwość stosowania modelu negocjowanego dostępu (nTPA). Ponadto operator świadczący usługi w zakresie wodoru będzie musiał posiadać odrębne regulowane bazy aktywów (RAB)..

Do momentu wejścia w życie przepisów omawianej rewizji niezbędne jest stworzenie podstaw legislacyjnych dla rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru na poziomie krajowym.

III. Zgodność z Krajowym Planem Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)

Projekt ustawy jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (kamieniem milowym). Projekt ustawy zaplanowano w ramach reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych*, której celem jest rozwój rynku odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki. Projekt ustawy dotyczy działania *Opracowanie legislacyjnego pakietu wodorowego*, w ramach którego zaplanowano zmianę wielu aktów prawnych, które usuną bariery rozwoju rynku wodoru oraz zachęcą do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy lub przyjęcie ustawy „Prawo wodorowe” kompleksowo regulującej działanie rynku wodoru. Przyjęcie legislacyjnego pakietu wodorowego zaplanowano jako kamień milowy do realizacji w IV kwartale 2023 r.

Szersze prace legislacyjne, wprowadzające rozwiązania w zakresie zasad funkcjonowania rynku, będą miały na celu wsparcie niskoemisyjnych metod produkcji oraz implementację prawa UE w tym zakresie. Z tego względu kalendarz prac będzie zależny od dynamiki negocjacji w Radzie i Parlamencie UE nad takimi aktami, jak nowelizacja dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, czy projekt nowego pakietu gazowego.

Wejście w życie projektu ustawy ułatwi realizację inwestycji zaplanowanych w ramach przedmiotowej reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych* w części *Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (B.2.1.1.)*, których celem jest stworzenie polskiej gałęzi gospodarki wodorowej oraz wzrost wykorzystania odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru. Realizacja inwestycji umożliwi wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w energochłonnym przemyśle, energetyce i transporcie, rozwój technologii wytwarzania, magazynowania wodoru i jego wykorzystania, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego w związku z stworzeniem magazynów wodoru, zapewnienie nowych miejsc pracy, redukcję emisji gazów cieplarnianych, zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza poprzez zwiększenie wykorzystania wodoru w transporcie, energetyce i przemyśle.

Zaplanowane w KPO wskaźniki realizacji inwestycji to:

- Moc instalacji do produkcji niskoemisyjnego i odnawialnego wodoru, w tym elektrolizerów, wraz z infrastrukturą towarzyszącą – 320 MW do II kw. 2026 r.;
- Rozwój technologii wykorzystania wodoru w transporcie, przemyśle i energetyce/Liczba stacji tankowania w tym bunkrowania wodoru – 25 szt. do II kw. 2026 r.;
- Procesy badawcze i innowacyjne w zakresie budowy innowacyjnych jednostek transportowych

zasilanych wodorem/Budowa innowacyjnych jednostek transportowych zasilanych wodorem –
3 typy do II kw. 2026 r.

IV. Szczegółowy opis proponowanych zmian w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r.– Prawo energetyczne

Art. 3 – Definicje

W art. 3 dodaje się definicję wodoru, co pozwoli na uregulowanie kwestii związanych z przesyłaniem wodoru poza sieciami gazowymi i da pewność regulacyjną inwestorom. Dla uniknięcia sytuacji, w której do sieci gazowej byłby włączany wodór niespełniający wymagań jakościowych dla paliw gazowych, wodór domieszkowany do paliw gazowych musi spełniać wymagania jakości dla paliw gazowych.

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.) definiuje paliwa gazowe jako gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej. Zasady regulujące funkcjonowanie rynku gazu ziemnego, takie jak *unbundling* czy zasada dostępu stron trzecich (TPA), dotyczą sytuacji, w której wodór jest domieszkowany do gazu ziemnego i przesyłany siecią gazową. Taka konstrukcja definicji nie pozwala uwzględnić szerokich zastosowań wodoru jako surowca, nośnika oraz magazynu energii, jeżeli nie jest on przesyłany siecią gazową. W związku z powyższym w projekcie ustawy proponuje się dodanie definicji wodoru.

Wprowadzono również modyfikację definicji: paliw, sprzedaży, ruchu sieciowego, zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną, paliwa gazowe, przedsiębiorstwa energetycznego, przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo oraz wytwarzania.

Dodano nowe definicje: konwersji elektrolitycznej, instalacji konwersji elektrolitycznej, magazynowania energii, sieci wodorowej, bezpośredniego rurociągu wodorowego, systemu wodorowego, przesyłania wodoru, operatora systemu wodorowego, magazynowania wodoru, operatora systemu połączonego wodorowego, instalacji magazynowej wodoru, operatora systemu magazynowania wodoru.

Dodanie definicji konwersji elektrolitycznej było niezbędne z uwagi na potrzebę wyróżnienia szczególnego przypadku procesu energetycznego polegającego na przetworzeniu energii elektrycznej do postaci energii chemicznej zmagazynowanej w postaci wodoru lub innych gazów oraz na przetworzeniu tak uzyskanego wodoru do postaci energii elektrycznej (z wykorzystaniem ogniw paliwowych lub turbiny wodorowej). Konwersja stanowi więc inny od wytwarzania proces zmierzający do uzyskania wodoru, który zachodzi w instalacji konwersji elektrolitycznej. Przykładem instalacji konwersji elektrolitycznej może być elektrolizer.

Energia elektryczna może podlegać konwersji i być magazynowana dzięki rozwiązaniom technologicznym Power-to-X (P2X), które nadwyżkę energii magazynują w postaci innych nośników. Technologie konwersji Power-to-X pozwalają na oddzielenie części generowanej mocy od sektora elektroenergetycznego w celu wykorzystania jej w innych obszarach przemysłowych. Człon “X” w terminologii może odnosić się do jednej z wielu różnych koncepcji, tj. wytwarzanie amoniaku (ang. *power-to-ammonia*, P2A), wytwarzanie paliw gazowych (w tym metanu) lub wodoru (ang. *power-to-gas*, P2G), wytwarzanie czystego wodoru (ang. *power-to-hydrogen*, P2H) oraz wytwarzanie paliw ciekłych (ang. *power-to-liquid*, P2L). Z punktu widzenia systemu elektroenergetycznego, rozwiązania na bazie P2X pozwalają na jego uelastycznienie. Układy te znajdują szczególne zastosowanie w instalacjach energetycznych opartych na technologii odnawialnych źródeł energii oraz do realizacji celów związanych z dekarbonizacją gałęzi związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła.

Ustawa z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw wprowadziła definicję „magazynowania energii elektrycznej” rozumianej jako „przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną”. Niniejsza definicja nie wyczerpuje w pełni problematyki związanej z konwersją elektrolityczną. Z tego powodu projektodawca zdecydował się na wprowadzenie definicji „magazynowania energii”, która uwzględni przetworzenie energii elektrycznej do innej postaci energii, w tym wodoru.

Ponadto, obecne przepisy ustawy wprowadzają wymóg uzyskania koncesji na magazynowanie energii elektrycznej w magazynach energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej większej niż 10 MW. Wątpliwości prawne dotyczące przesyłu i magazynowania wodoru budzi również sytuacja, w której jest on wytwarzany w procesach innych niż elektroliza, np. reformingu parowego lub pirolizy. W celu odróżnienia sytuacji, w której wodór jest wykorzystywany do celów magazynowania energii od innych jego przeznaczeń, np. takich, w których wodór stanowi surowiec w procesach przemysłowych lub jest wykorzystywany do działalności badawczo-rozwojowej projekt ustawy wprowadza pojęcie „instalacji magazynowej wodoru” z wyłączeniem instalacji, w których wodór jest magazynowany w celach innych niż magazynowanie energii oraz tej części instalacji, która jest wykorzystywana do konwersji elektrolitycznej, oraz szczególnego rodzaju „magazynowania energii” jakim jest magazynowanie wodoru.

Definicja przesyłania wodoru odnosi się do sytuacji, w której transport wodoru odbywa się sieciami wodorowymi, w celu jego dostarczenia odbiorcom lub odbiorcom końcowym, z wyłączeniem sprzedaży wodoru. Transport wodoru nie będzie zatem dokonywany w bezpośrednich rurociągach wodorowych. Bezpośrednie rurociągi wodorowe obejmą wyłącznie przypadki bezpośredniego dostarczenia wodoru do instalacji odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej.

Art. 4 – Obowiązki przedsiębiorstw energetycznych

W art. 4 wprowadzono modyfikację zakresu działania przedsiębiorstwa energetycznego poprzez dodanie do niego przesyłania i magazynowania wodoru, konwersji elektrolitycznej oraz dodano obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem wodoru w zakresie zapewniania wszystkim podmiotom świadczenia usług polegających na przesyśle wodoru.

Art. 4ca – Świadczenie usług magazynowania wodoru

Dodano nowy art. 4ca, w którym wprowadzono obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się magazynowaniem wodoru w zakresie zapewniania wszystkim podmiotom zajmującym się wytwarzaniem wodoru, konwersją elektrolityczną lub sprzedażą wodoru świadczenia usług magazynowania wodoru w instalacji magazynowej wodoru oraz udostępniania operatorom systemu wodorowego, za wynagrodzeniem, części instalacji, która jest używana do magazynowania wodoru. Świadczenie usług magazynowania wodoru odbędzie się na warunkach uzgodnionych przez strony w drodze umowy.

Art. 4cb – Zasady świadczenia usługi konwersji elektrolitycznej

Dodano nowy art. 4cb, w którym wprowadzono świadczenie usługi konwersji elektrolitycznej przedsiębiorstwom energetycznym przez operatora systemu wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru, operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego. Świadczenie usługi konwersji energii będzie odbywało się na zasadach określonych przez strony w drodze umowy.

Art. 4j – Prawo do wyboru sprzedawcy

W art. 4j wprowadzono prawo dla odbiorcy wodoru do wyboru sprzedawcy. Dodano również obowiązek dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłem wodoru umożliwienia odbiorcy wodoru przyłączonemu do jego sieci zmianę sprzedawcy wodoru na warunkach i w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1, 3 lub 8a.

Art. 5 – Umowy

W art. 5 wprowadzono obowiązek zawarcia umowy na dostarczanie wodoru jako umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, w przypadku gdy ma miejsce magazynowanie energii w postaci wodoru. Określono zakres przedmiotowy dla obu rodzajów umów. Dodano obowiązek dotyczący terminu przechowywania danych przez sprzedawcę wodoru o umowach zawartych z operatorem systemu wodorowego lub operatorem magazynowania wodoru zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem. Wprowadzono obowiązek przekazywania ww. danych Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na ich wniosek, przez sprzedawcę wodoru. Przesyłanie wodoru odbywa się niezależnie od formy transportu, tym samym wodoru możliwe jest również przy wykorzystaniu środków transportu lądowego, kolejowego i wodnego (cysterny, butlowozy).

Art. 6 – Kontrola

W art. 6 wprowadzono obowiązek przeprowadzania kontroli legalności pobierania wodoru, kontroli układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymania zawartych umów oraz prawidłowości rozliczeń, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania wodoru oraz zakres praw kontrolującego.

Art. 6b – Wstrzymanie dostarczania wodoru

W art. 6b w ust. 1a wprowadzono możliwość wstrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania wodoru dostarczanie wodoru jeśli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Dodano również obowiązek wstrzymywania dostarczania wodoru przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania wodoru, na żądanie sprzedawcy wodoru, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrany wodór, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Wprowadzono obowiązek powiadomienia odbiorcy wodoru wykorzystującego wodór do produkcji energii elektrycznej lub ciepła, przez przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za usługi świadczone związane z dostarczaniem wodoru, o zamiarze wstrzymania dostarczania wodoru, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Dodano także obowiązek wstrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne dostarczania wodoru, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska. Dodano obowiązek niezwłocznego wznowienia przez przedsiębiorstwo energetyczne, dostarczania wodoru, wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2, 2a i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

Art. 7 – Obowiązek zawarcia umowy

W art. 7 wprowadzono obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub sieci wodorowej, przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru, z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia

do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, w wyłączeniu sytuacji, gdy ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których wodór ma być dostarczany. Dodano wyjątek od zawierania umowy o przyłączenie do sieci w przypadku, gdy do sieci wodorowej ma być przyłączona inna sieć wodorowa, a operatorem systemu wodorowego dla obu sieci wodorowych wyznaczono tego samego operatora systemu wodorowego. Wprowadzono zakres przedmiotowy umowy o przyłączenie do sieci. Dodano warunki, które musi spełniać przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru. Wprowadzono obowiązek zapewnienia, przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru, realizacji i finansowania budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7,8 i 9a Prawa energetycznego oraz w przepisach odrębnych i koncesji. Dodano wodór do standardów jakościowych, według których dzieli się na grupy podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci. Wprowadzono obowiązek pobierania opłaty za przyłączenie do sieci wodorowej ustaloną na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia. Dodano obowiązek pobierania opłaty za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem wodoru, ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia. Wprowadzono podstawę ustalania opłaty za przyłączenie magazynu wodoru na podstawie jednej drugiej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

Art. 7a – Wymagania techniczne i eksploatacyjne

W art. 7a wprowadzono wymagania techniczne i eksploatacyjne dla przyłączanych do sieci urządzeń, instalacji i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie, zapewniające: bezpieczeństwo funkcjonowania systemu wodorowego, zabezpieczenie systemu wodorowego przed uszkodzeniami spowodowanymi niewłaściwą pracą przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci, dotrzymanie w miejscu przyłączenia urządzeń, instalacji i sieci parametrów jakościowych wodoru, spełnianie wymagań w zakresie ochrony środowiska, określonych w odrębnych przepisach, możliwość dokonywania pomiarów wielkości i parametrów niezbędnych do prowadzenia ruchu sieci oraz rozliczeń za pobrany wodór. Dodano wymagania, określone w odrębnych przepisach, dla urządzeń, instalacji i sieci, o których mowa w ust. 1, w szczególności: przepisach prawa budowlanego, o ochronie przeciwporażeniowej, o ochronie przeciwpożarowej, o systemie oceny zgodności oraz w przepisach dotyczących technologii wytwarzania wodoru.

Art. 8 – Rozstrzyganie sporów

W art. 8 wprowadzono rozstrzyganie spraw spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru, umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania wodoru, przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Art. 9 – Delegacja ustawowa

W art. 9 wprowadzono upoważnienie do określenia, przez ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego oraz określono szczegółowy zakres przedmiotowy tego rozporządzenia. Wprowadzono również możliwość określenia w przedmiotowym rozporządzeniu warunków korzystania z połączeń międzysystemowych. Uwzględnienie przepisów dotyczących możliwości określenia warunków korzystania z połączeń międzysystemowych ma charakter perspektywiczny. Dla uczestników rynku pojęcie „połączeń międzysystemowych” ma charakter oczywisty i na gruncie przepisów pozostaje dla nich jasny, w związku z czym nie wymaga zdefiniowania w projekcie ustawy.

Art. 9c – Odpowiedzialność operatora systemu wodorowego i operatora systemu połączonego wodorowego

W art. 9c wprowadzono zadania operatora systemu wodorowego i operatora systemu połączonego wodorowego, w zakresie systemu wodorowego, dotyczące bezpieczeństwa dostaw wodoru, eksploatacji, konserwacji i remontów sieci wodorowej, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami wodorowymi, prowadzenie ruchu sieciowego w sposób w sposób skoordynowany i efektywny, dostarczenie użytkownikom systemu wodorowego informacji niezbędnych do skutecznego dostępu do infrastruktury, zapewnienie warunków dla realizacji umów sprzedaży wodoru zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci wodorowej, świadczenie usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu wodorowego, świadczenie usług konwersji elektrolitycznej. Dodano zadania operatora systemu magazynowania wodoru i operatora systemu połączonego wodorowego, w zakresie systemu magazynowania wodoru z uwzględnieniem obiektywnych i przejrzystych zasad zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska, dotyczące dysponowania mocą instalacji magazynowej wodoru, eksploatacji instalacji magazynowej wodoru w sposób zoptymalizowany, niepowodujący nieuzasadnionych kosztów po stronie użytkowników tego systemu, określania mocy i jakości wodoru wprowadzanego do instalacji magazynowej wodoru oraz odbierania z tych instalacji przez użytkowników systemu oraz współpracę operatorską w tym zakresie, a także przekazywanie użytkownikom tego systemu i operatorom innych systemów odpowiednich danych, publikowania informacji o wykorzystaniu instalacji magazynowej wodoru oraz o dostępnej zdolności systemu magazynowania wodoru. Wprowadzono zakaz wykorzystywania, przez operatora systemu wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru oraz operatora systemu połączonego wodorowego, w niewłaściwy sposób informacji handlowych podlegających ochronie, uzyskanych od osób trzecich w trakcie wykonywanej działalności, w przypadku zakupu lub sprzedaży wodoru przez przedsiębiorstwa powiązane. Dodano zasady korzystania przez operatora systemu wodorowego z sieci, instalacji lub urządzeń należących do innych operatorów systemów lub przedsiębiorstw energetycznych, do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-3. Wprowadzono odpowiedzialność operatora systemu wodorowego, na sieci niebędącej jego własnością, w obszarze jego działania, za wydawanie warunków przyłączenia oraz zawarcie i realizację umowy o przyłączenia do sieci. Dodano obowiązek pobierania opłat, przez operatora systemu wodorowego, za korzystanie z krajowego systemu elektroenergetycznego na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4. Wprowadzono obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw energii, przez operatora systemu wodorowego, do dnia 31 marca każdego roku, informacji za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności dotyczących zdolności przesyłowych sieci wodorowej oraz mocy źródeł przyłączonych do tej sieci wodorowej, jakości i poziomu utrzymania sieci wodorowej sporządzania planów w ww. zakresie.

Projektodawca nie przewidział powołania operatora bezpośrednich rurociągów wodorowych, jednak w celu zapewnienia standardów bezpieczeństwa, warunków technicznych i odpowiedniej jakości wodoru przesyłanego w bezpośrednich rurociągach wodorowych, właściciel tych rurociągów będzie zobowiązany do wypełniania obowiązków operatora systemu wodorowego poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego i realizację umów z użytkownikami tego systemu, eksploatację, konserwację i remonty sieci wodorowej, instalacji i urządzeń wraz z połączeniami z innymi systemami wodorowymi, gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu wodorowego oraz świadczenie usług konwersji elektrolitycznej.

W sytuacji, gdy bezpośrednim rurociągiem wodorowym będzie zarządzał podmiot inny niż jego właściciel, właściciel bezpośredniego rurociągu wodorowego może wskazać podmiot, który w jego imieniu wykonuje obowiązki operatora systemu wodorowego

Art. 9d – Zasady łączenia działalności, niezależność

Wprowadzono wymóg niezależności operatora systemu wodorowego będącego częścią przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w zakresie formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależnie od innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem i magazynowaniem wodoru lub konwersją elektrolityczną.

Wskazano kryteria niezależności takiego operatora systemu wodorowego, tj. wprowadzono zastrzeżenie braku możliwości uczestniczenia, przez osoby zarządzające operatorem systemu wodorowego, w strukturach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo lub przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem lub obrotem wodorem ani nie mogą być odpowiedzialne, bezpośrednio lub pośrednio za bieżącą działalność w tym zakresie. Wprowadzono wymóg zapewnienia możliwości niezależnego działania dla osób odpowiedzialnych za zarządzanie operatorem systemu wodorowego. Natomiast operatorowi systemu wodorowego zapewniono niezależne podejmowanie decyzje dotyczących majątku niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przesyłu wodoru lub konwersji elektrolitycznej. Niezależność operatora systemu wodorowego została dodatkowo zagwarantowana, co do zasady, brakiem możliwości wydawania mu przez organ przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo poleceń dotyczących bieżącej działalności operatora systemu wodorowego. Organ przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, co do zasady, nie będzie miał możliwości podejmowania decyzji w zakresie budowy sieci wodorowej lub jej modernizacji.

Podobne rozwiązania prawne zapewniające niezależność operatora systemu magazynowania wodoru będącego częścią przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji oraz warunki tej niezależności ustalono w art. 9d ust. 11 i 1m.

Wprowadzono zakaz wykonywania działalności gospodarczej związanej z produkcją, wytwarzaniem lub obrotem wodorem ani jej wykonywania na podstawie umowy na rzecz innych przedsiębiorstw energetycznych dla operatorów systemu wodorowego i operatorów systemu połączonego wodorowego. Dodano możliwość świadczenia, przez operatora systemu wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru oraz operatora systemu połączonego wodorowego, usług polegających na przystosowywaniu wodoru do standardów jakościowych lub warunków technicznych obowiązujących w systemie wodorowym, a także usługi transportu wodoru środkami transportu innymi niż sieci wodorowe. Wprowadzono obowiązek opracowywania i realizacji programów, przez operatora systemu wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru, w których określają przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, w tym szczegółowe obowiązki pracowników wynikające z tych programów. Dodano obowiązek przedkładania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, przez operatora systemu wodorowego i operatora systemu magazynowania, programów, o których mowa w ust. 4, z własnej inicjatywy lub na jego żądanie. Wprowadzono obowiązek wyznaczania, przez operatora systemu wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru, inspektora do spraw zgodności, którego zadaniem jest monitorowanie realizacji programów, o których mowa w ust. 4, i który powinien być w swoich działaniach niezależny oraz mieć dostęp do informacji będących w posiadaniu odpowiednio operatora oraz jednostek z nim powiązanych, które są niezbędne do wypełnienia jego zadań.

Rozszerzono zakres dopuszczalnej działalności operatora systemu magazynowania paliw gazowych o magazynowanie wodoru w instalacji magazynowej wodoru.

Art. 9g – Instrukcje

W art. 9g wprowadzono obowiązek opracowania, przez operatora systemu wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru, instrukcji ruchu i eksploatacji sieci wodorowej oraz instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodoru. Dodano obowiązek informowania użytkowników systemu wodorowego, przez operatora systemu wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru, o publicznym dostępie do projektu instrukcji lub jej zmian oraz o możliwości zgłaszania uwag, określając miejsce i termin ich zgłaszania, nie krótszy niż miesiąc od dnia udostępnienia projektu instrukcji lub jej zmian. Wprowadzono zakres instrukcji opracowywanych dla sieci wodorowych, określających szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci. Dodano zakres instrukcji opracowywanej dla instalacji magazynowej wodoru, określającą szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji. Wprowadzono wymóg uwzględniania, przez operatora systemu magazynowania wodoru, który jest przyłączony do sieci wodorowej, w instrukcji ruchu i eksploatacji wymagań określonych w opracowanej przez właściwego operatora systemu wodorowego instrukcji ruchu i eksploatacji sieci wodorowej oraz konieczność zamieszczania przedmiotowych instrukcji na swoich stronach internetowych. Brak obowiązku przedłożenia instrukcji do Prezesa URE, celem zatwierdzenia wraz z informacją o zgłoszonych uwagach, wynika z chęci zmniejszenia barier administracyjnych, co w ocenie projektodawcy przyczyni się do szybszego wdrażania gospodarki wodorowej, szczególnie w początkowym etapie tego procesu.

Art. 9h – Wyznaczenie operatorów

W art. 9h wprowadzono obowiązek wyznaczania, przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci wodorowej lub instalacji magazynowanej wodoru, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu wodorowego lub systemu magazynowania wodoru oraz określania obszaru, sieci lub instalacje, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza. Przedsiębiorstwo energetyczne będące właścicielem jednocześnie sieci wodorowej i instalacji magazynowej wodoru będzie uprawnione do wystąpienia do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczenie go operatorem systemu połączonego wodorowego. Przepisy art. 9h określają kryteria, które należy spełnić, aby zostać wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki operatorem systemu wodorowego, operatorem systemu magazynowania wodoru oraz operatorem systemu połączonego wodorowego. Wprowadzono zakres umowy, pomiędzy właścicielem sieci wodorowej lub instalacji wodorowej a przedsiębiorstwem energetycznym, posiadającym koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania wodoru, magazynowania wodoru, powierzającej temu przedsiębiorstwu pełnienie obowiązków operatora z wykorzystaniem tej sieci lub instalacji, dotyczący obszaru, na którym operator systemu wodorowego będzie wykonywał działalność gospodarczą i zasad realizacji obowiązków, o których mowa w art. 9c, w szczególności obowiązków powierzonych do wykonywania bezpośrednio operatorowi systemu wodorowego, operatorowi systemu magazynowania wodoru lub operatorowi systemu połączonego wodorowego. Dodano obowiązek wystąpienia z wnioskiem, przez właściciela sieci wodorowej, do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczenie operatora systemu wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego. Dodano warunki, które muszą być brane pod uwagę przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, podczas wyznaczania operatora zgodnie z ust. 1, 1c i 1d, dotyczące skuteczności zarządzania systemami wodorowymi oraz bezpieczeństwa dostarczania wodoru. Wprowadzono możliwość odmowy, przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, wyznaczenia operatorem systemu wodorowego przedsiębiorstwa energetycznego określonego we wniosku, o którym mowa w ust. 1, ust. 1c i 1d, w określonych przypadkach. Dodano zasady wyznaczania, przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, z urzędu drodze decyzji, przedsiębiorstwa energetycznego posiadającego koncesję na

przesyłanie wodoru, magazynowanie wodoru, operatorem systemu wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru, w przypadku gdy właściciel, o którym mowa w ust. 1, ust. 1c i 1d, nie złożył wniosku o wyznaczenie operatora systemu wodorowego, który wykonywałby działalność gospodarczą, korzystając z jego sieci lub instalacji. Wprowadzono obowiązek udostępnienia, przez właściciela sieci wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru, operatorowi, wyznaczonemu zgodnie z ust. 1, ust. 1c i 1d lub 9, informacji oraz dokumentów niezbędnych do realizacji zadań operatora oraz współdziałania z tym operatorem.

Art. 9ka – Pełnienie roli operatora systemu wodorowego przez operatorów systemów gazowych

Dodano możliwość pełnienia roli operatora systemu wodorowego przez operatora systemu przesyłowego gazowego i operatora systemu dystrybucyjnego gazowego. Podejmowanie działalności w zakresie przesyłania wodoru przez operatorów gazowych będzie wymagało zwrócenia się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o wyznaczenie tych operatorów operatorem systemu wodorowego na zasadach określonych w art. 9h, a następnie spełnianie obowiązków określonych w art. 9c.

Art. 23 – Zakres działania Prezesa URE

W art. 23 do zakresu dążeń Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dodano równoważenie interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców wodoru. Rozszerzono zakres działania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o monitorowanie funkcjonowania systemu wodorowego w zakresie warunków przyłączania podmiotów do sieci wodorowej i ich realizacji oraz dokonywania napraw tej sieci, wypełniania obowiązku publikowania przez operatorów systemu wodorowego informacji dotyczących połączeń międzysystemowych, korzystania z sieci wodorowej i rozdziału zdolności przesyłowych stronom umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru, z uwzględnieniem konieczności traktowania tych informacji jako poufnych ze względów handlowych, warunków świadczenia usług magazynowania wodoru oraz konwersji elektrolitycznej świadczonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, bezpieczeństwa dostarczania wodoru, wypełnienia przez operatorów systemu wodorowego, systemu magazynowania wodoru oraz operatorów systemu połączonego wodorowego ich zadań, wypełnienia przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązków wymienionych w art. 44.

Art. 32 – Koncesje

W art. 32 wprowadzono konieczność uzyskania koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie magazynowania wodoru, z wyjątkiem lokalnego magazynowania w instalacjach stacjonarnych o pojemności do 5 000 Nm³, przesyłania wodoru, obrotu wodorem, z wyłączeniem obrotu wodorem, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro oraz dostarczania wodoru bezpośrednimi rurociągami wodorowymi.

Projektodawca uznał, że wymienione powyżej działalności wymagają reglamentacji, ze względów bezpieczeństwa oraz w związku z koniecznością ochrony interesu publicznego. Koncesjonowanie działalności zapewnia bezpieczeństwo energetyczne oraz prawidłową gospodarkę wodorem. Istotne przy tym pozostaje, że koncesja nie może być wnioskodawcy wydana w sytuacjach określonych w art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (np. przedsiębiorcy, któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję). W zakresie dostarczania wodoru bezpośrednimi rurociągami wodorowymi projektodawca uznał, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki powinien uzyskać kontrolę nad działalnością przedsiębiorstw energetycznych w tym zakresie, tym bardziej, że w pierwszy etapie rozwoju rynku wodoru inwestycje będą dotyczyć przede wszystkim rurociągów bezpośrednich.

Jednostka Nm³-Normalny metr sześcienny jest jednostką spoza układu SI. Jest to ilość gazu zawarta w objętości 1m³, o ciśnieniu 1atm, w temperaturze 0 stopni C. Przyjęta jednostka miary pozwala po

przeliczeniach porównywać rzeczywiste ilości gazów.

Zmiana przepisów w zakresie koncesji pociągnie za sobą konieczność zmiany rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie opłaty koncesyjnej z dnia 12 października 2021 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1938) wydanego na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które będzie musiało zostać uzupełnione.

Przez lokalne magazynowanie rozumiane jest magazynowanie w miejscu produkcji. Przez instalacje stacjonarne rozumiane są naziemne magazyny, niemobilne. Wymagania wnioskodawcy określa rt.. 33 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który znajdzie zastosowanie również dla koncesji dotyczących działalności związanej z wodorem.

Art. 35 – Zawartość wniosku o udzielenie koncesji

W art. 35 dodano dodatkowy zakres wniosku o udzielenie koncesji na magazynowanie wodoru w oparciu w art. 43h ust. 6 pkt 2.

Art. 43 – Promesa

W art. 43 wprowadzono możliwość ubiegania się o wydanie promesy koncesji albo promesy zmiany koncesji w przypadku zamiaru wykonywania działalności gospodarczej polegającej na magazynowaniu wodoru lub przesyłaniu wodoru, podlegającej koncesjonowaniu, albo zmiany jej zakresu.

Art. 43h – Rejestr instalacji magazynowych wodoru

Dodano się nowy art. 43h dotyczący rejestru instalacji magazynowych wodoru, w którym wprowadzono obowiązek prowadzenia rejestru instalacji magazynowych wodoru przyłączonych do sieci wodorowej, przez operatora systemu magazynowania wodoru, zasady wpisu do rejestru, któremu podlegają instalacje magazynowe wodoru o łącznej pojemności powyżej 5 000 Nm³, zasady przekazywania informacji operatorowi systemu wodorowego, przez posiadacza instalacji magazynowej, w przypadku gdy instalacja magazynowa wodoru wchodzi w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do sieci danego operatora systemu wodorowego, zakres danych rejestru, miejsce jego udostępniania oraz upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii do wydania rozporządzenia określającego wzoru rejestru instalacji magazynowych wodoru oraz innych niezbędnych informacji i danych.

Art. 44 – Obowiązek prowadzenia ewidencji księgowej

W art. 44 wprowadzono obowiązek prowadzenia ewidencji księgowej, przez przedsiębiorstwo energetyczne, w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie dostarczania wodoru, w tym kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania przesyłania i obrotu wodorem, magazynowania wodoru i konwersji elektrolitycznej. Dodano obowiązek przedstawiania, w ramach ujawnień w informacji dodatkowej rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 1a, odpowiednich pozycji bilansu oraz rachunków zysków i strat odrębnie dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie przesyłania, obrotu lub magazynowania wodoru, a także wskazać zasady alokacji aktywów i pasywów oraz kosztów i przychodów do każdej z tych działalności, w celu spełnienia wymogów mających zapewnić równoprawne traktowanie odbiorców oraz wyeliminowanie subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1. Wprowadzono zakres sprawozdania finansowego, sporządzanego przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru.

Art. 54 – Kwalifikacje zawodowe

W art. 54 wprowadzono rozszerzenie zakresu kwestii, które będzie brał pod uwagę minister właściwy do spraw energii, wydając rozporządzenie, o którym mowa w art. 54 ust. 7 Prawa energetycznego, o zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i niezawodności funkcjonowania oraz bezpiecznej eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych.

Art. 56 – Kary pieniężne

W art. 56 wprowadzono karę pieniężną za nieprzestrzeganie obowiązków wynikających ze współpracy z jednostkami upoważnionymi do dysponowania wodorem, wynikających z przepisów wydanych przez ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, dotyczących szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego oraz zakres przedmiotowego rozporządzenia, karę pieniężną za wstrzymywanie lub ograniczanie dostarczania wodoru do odbiorców bez uzasadnionego powodu, karę pieniężną za świadczenie usług przesyłania wodoru lub magazynowania wodoru nie będąc operatorem systemu wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru wyznaczonym na podstawie art. 9h w wysokości od 10 000 do 1 000 000 zł.

Art. 57g – Działalność bez wymaganej koncesji

W art. 57g wprowadzono karę grzywny w wysokości do 5 000 000 zł lub karę pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie magazynowania, przesyłu, obrotu wodorem lub dostarczania wodoru bezpośrednimi rurociągami wodorowymi, bez wymaganej koncesji. Za przestępstwo określone w ust. 1 odpowiada jak wykonujący działalność bez koncesji, kto, na podstawie przepisu prawnego, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania, zajmuje się sprawami majątkowymi innej osoby prawnej, fizycznej, grupy osób lub podmiotu niemającego osobowości prawnej.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane**Art. 3 pkt 3a**

W art. 3 w definicji obiektu liniowego uwzględniono rurociąg wodorowy.

Art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b

W art. 14 wprowadzono uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń wodorowych.

Art. 15a ust. 20

W art. 15a wprowadzono uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń wodorowych, które bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak: sieci i instalacje wodorowe.

Art. 15a ust. 21

W art. 15a wprowadzono uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń wodorowych, które w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi przy wykonywaniu instalacji wraz z przyłączami i instalowaniem tych urządzeń dla obiektów budowlanych o kubaturze do 1000 m³.

Art. 29 ust. 1 pkt 2

W art. 29 do sieci niewymagających decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz wymagających zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano sieci wodorowe.

Art. 29 ust. 1 pkt 23

W art. 29 do przyłączy niewymagających decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz wymagających zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano przyłącza wodorowe.

Art. 29 ust. 2 pkt 29

W art. 29 do obiektów kontenerowych wraz z instalacjami i przyłączami, nie wymagających decyzji o pozwoleniu na budowę ani zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano związane z nimi sieci wodorowe.

Art. 29 ust. 3 pkt 1

W art. 29 do robót budowlanych, nie wymagających decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymagających zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano roboty budowlane polegające na przebudowie sieci wodorowych.

Art. 29 ust. 4 pkt 3

W art. 29 do robót budowlanych, nie wymagających decyzji o pozwoleniu na budowę ani zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano roboty budowlane polegające na instalowaniu urządzeń do oczyszczania wodoru o przepustowości nie większej niż 250 kg wodoru na dobę.

Art. 32 ust. 1 pkt 3

W art. 32 wprowadzono możliwość wydania decyzji o pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego, po uprzednim wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw energii, w przypadku budowy lub rozbiórki rurociągu wodorowego.

Art. 32 ust. 1a

W art. 32 ust. 1a wprowadzono uzależnienie wyrażenia zgody, przez ministra właściwego do spraw energii, na pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego w przypadku budowy lub rozbiórki rurociągu wodorowego, od tego czy nie stanowią one zagrożenia dla bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu.

Art. 32 ust. 1b

W art. 32 ust. 1b wprowadzono uzależnienie wydania pozytywnych opinii, przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości, od tego czy budowa lub rozbiórka rurociągu wodorowego nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Załącznik

W załączniku do kategorii obiektów budowlanych w wierszu Kategorii XXVI dodano sieci wodorowe.

W załączniku do kategorii obiektów budowlanych w wierszu Kategorii XXVI dodano rurociągi przesyłowe wodorowe.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska**Art. 248 ust. 2a**

W art. 248 wprowadzono wyłączenie dla transportu substancji niebezpiecznych rurociągami wodorowymi, znajdującymi się poza zakładami o zwiększonym ryzyku lub zakładami o dużym ryzyku,

z uznawania ich za zakłady o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii, albo za zakłady o dużym ryzyku wystąpienia awarii.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Art. 2 ust. 1 pkt 10a

W art. 2 zmieniono definicję wodoru w rozumieniu art. 3 pkt 3c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jako wodór przeznaczony do napędu pojazdu wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. – o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Art. 75 ust. 1

W art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte wskazano, że organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, to jest instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu, w tym wodoru.

Art. 78 ust. 1

W art. 78 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte wskazano, że Organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej – państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego jest właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, to jest instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu, w tym wodoru.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. – o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu

Art. 1 ust. 2

W art. 1 definicja terminalu została rozszerzona o przyłącza wodorowe, a definicja infrastruktury niezbędnej do obsługi została rozszerzona o obiekty, urządzenia, sieci i instalacje służące do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki instalacji służących do poprawy parametrów jakościowych rurociągów wodorowych, w szczególności: sieci i przyłącza wodorowe.

Art. 38 pkt 1

W art. 38 pkt 1 inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu zostały rozszerzone o inwestycje realizowane przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. z siedzibą w Warszawie, to jest budowę przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu przesyłowego wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

Art. 38 pkt 2

W art. 38 pkt 2 inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu zostały rozszerzone o inwestycje realizowane przez Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie, to jest budowę przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu przesyłowego wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

Art. 38 pkt 4

W art. 38 pkt 4 inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu zostały rozszerzone o inwestycje realizowane przez Polską Spółkę Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie, to jest budowę przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu przesyłowego wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju**Art. 3 pkt 3**

W art. 3 jako jeden z organów NCBR wprowadzono Komitet ds. badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych, zwany dalej „Komitetem wodorowym”.

Art. 15 ust. 1

W art. 15 w ustępie dotyczącym przygotowywania i przedstawiania przez Radę NCBR do zatwierdzenia przez ministra projektów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, wprowadzono zastrzeżenie dotyczące zadań Komitetu wodorowego.

Art. 15 ust. 2

W art. 15 w ustępie dotyczącym wyrażania opinii przez Radę w sprawach okresowych sprawozdań i końcowego sprawozdania z realizacji strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych, wprowadzono zastrzeżenie dotyczące zadań Komitetu wodorowego.

Art. 18a

Wprowadzono nowy art. 18a dotyczący składu Komitetu wodorowego, powoływania i odwoływania jego członków i kadencji.

Art. 18b

Wprowadzono nowy art. 18b dotyczący zadań Komitetu wodorowego.

Art. 18c

Wprowadzono nowy art. 18c dotyczący powoływania i zadań przewodniczącego Komitetu wodorowego, sposobu przyjmowania rozstrzygnięć przez Komitet wodorowy, zwrotu kosztów podróży członków Komitetu wodorowego, upoważnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz ministra właściwego do spraw energii do określenia, w drodze rozporządzenia, wysokości miesięcznego wynagrodzenia przewodniczącego oraz członków Komitetu wodorowego.

Art. 27 ust. 2

W art. 27 określono podstawę finansowania strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych ze środków finansowych na szkolnictwo wyższe i naukę.

Art. 28a

Wprowadzono nowy art. 28a dotyczący zarządzania przez NCBR realizacją badań naukowych lub prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych, ich finansowania lub współfinansowania, realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, lub innych zadań NCBR. Dodano również upoważnienie dla ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz ministra właściwego do spraw energii do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu realizacji przez NCBR

zadań oraz kryteriów i warunków udziału w konkursach na wykonanie poszczególnych projektów.

Art. 32 ust. 3

W art. 32 wskazano jako właściciela majątkowych praw autorskich, powstałych w wyniku projektu dotyczącego badań naukowych lub prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych, finansowanych przez NCBR, to jest Skarb Państwa reprezentowany przez podmiot wskazany w umowie o wykonanie i finansowanie projektu.

Art. 32 ust. 4

W art. 32 wskazano możliwość złożenia, przez Skarb Państwa, oświadczenia o korzystaniu z utworu lub z wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub topografii układu scalonego, wyhodowanej albo odkrytej i wyprowadzonej odmiany rośliny powstałych w wyniku realizacji projektu dotyczącego badań naukowych lub prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych, finansowanego przez NCBR. Umożliwi to Skarbowi Państwa nieodpłatne korzystanie z utworu na polach eksploatacji wymienionych w złożonym oświadczeniu lub z wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub topografii układu scalonego, wyhodowanej albo odkrytej i wyprowadzonej odmiany rośliny na zasadzie licencji pełnej, niewyłącznej, nieograniczonej terytorialnie i czasowo, wraz z prawem do dokonywania dowolnych zmian, adaptacji, przeróbek i modyfikacji oraz prawem do udzielania sublicencji.

Art. 35 ust. 2

W art. 35 dotyczącym określenia i przedstawienia do zatwierdzenia Radzie zakresów tematycznych, terminów i warunków realizacji programów, wprowadzono zastrzeżenie dotyczące zadań Komitetu wodorowego.

Art. 36 ust. 1

W art. 36 dotyczącym wyboru wykonawców projektów w drodze konkursu oraz ustalania i ogłaszania regulaminu konkursu, wprowadzono zastrzeżenie dotyczące zadań Komitetu wodorowego.

Art. 38 ust. 1

W art. 38 w ustępie dotyczącym wyznaczania ekspertów i powoływania zespołów ekspertów, wprowadzono zastrzeżenie dotyczące zadań Komitetu wodorowego.

Art. 38 ust. 2

W art. 38 w ustępie dotyczącym oceniania wniosków złożonych w konkursie, przygotowywania listy rankingowej pozytywnie zaopiniowanych wniosków, dokonywania innych ocen i sporządzania opinii dotyczących realizacji zadań NCBR, przez ekspertów i zespoły ekspertów, wprowadzono zastrzeżenie dotyczące zadań Komitetu wodorowego.

Art. 39 ust. 3a

W art. 39 dodano nowy ustęp dotyczący brania pod uwagę, przy ocenie projektów, również możliwości zastosowania wyników projektu w obszarze technologii wodorowych, w przypadku wniosków złożonych w konkursach.

Art. 39 ust. 5

W art. 39 w ustępie dotyczącym możliwości rozszerzenia katalogu kryteriów oceny wniosków w regulaminie konkursu, wprowadzono zastrzeżenie dotyczące zadań Komitetu wodorowego.

Art. 40 ust. 2

W art. 40 wprowadzono możliwość odwołania się wnioskodawcy do Komitetu wodorowego w przypadku naruszenia procedury konkursowej lub innych naruszeń formalnych w przypadku konkursów na wykonanie projektów w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych.

Art. 40 ust. 5

W art. 40 wprowadzono możliwość złożenia skargi do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie Komitetu wodorowego.

Art. 42 pkt 4

W art. 42, w zakresie nadzoru nad wykonaniem projektu, dodano uprawnienia dyrektora NCBR do przerywania finansowania projektu w przypadku wydatkowania przez wykonawcę środków finansowych niezgodnie z umową lub nieterminowego albo nienależytego wykonywania umowy, w szczególności stwierdzenia, na podstawie opinii Komitetu wodorowego, zmniejszenia zakresu rzeczowego realizowanego projektu.

Art. 43 ust. 1

W art. 43 dotyczącym końcowej oceny merytorycznej projektu, obejmującej kontrolę zgodności wykonania projektu z warunkami określonymi w umowie, wprowadzono zastrzeżenie dotyczące jej przeprowadzania przez Komitet wodorowy w odniesieniu do projektów w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych.

Art. 46 ust. 1

W art. 46 wprowadzono środki finansowe otrzymywane w formie dotacji celowej na realizację badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych, przekazywanej na wnioszek Dyrektora, jako przychody NCBR.

Art. 48 ust. 1b

W art. 48 wprowadzono nowy ustęp dotyczący ustalania dla NCBR, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw energii, wysokości środków finansowych w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych w obszarze technologii wodorowych.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. – o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

Art. 1 ust. 2 pkt 4

W art. 1 zmieniono definicję strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, dodając budowę lub przebudowę obiektów, urządzeń, sieci i instalacji niezbędnych do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki obiektów sieci wodorowej oraz sieci i przyłączy wodorowych.

Art. 17a

W art. 17a wprowadzono brak wymogu posiadania przez inwestora tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, do których wodór ma być dostarczany, do wydania warunków przyłączenia do sieci.

Art. 22 ust. 1

W art. 22 wprowadzono ograniczenie, za odszkodowaniem, sposobu korzystania z nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, przez wojewodę na podstawie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci

przesyłowej, przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania wodoru.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Art. 365 pkt 11

W art. 365 wprowadzono wyszczególnienie przeznaczenia środków finansowych na szkolnictwo wyższe i naukę, na zadania finansowane przez NCBR na prowadzenie działalności badawczo-rozwojowej w obszarze technologii wodorowych.

Przepisy uzupełniające

Art. 10

Wprowadzono przepisy przejściowe dotyczące podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania, przesyłania, obrotu wodorem oraz dostarczania wodoru bezpośrednimi rurociągami wodorowymi, która wymaga uzyskania koncesji w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. Dopuszczono możliwość prowadzenia przez te podmioty działalności na zasadach dotychczasowych do czasu dostosowania się do wymagań projektowanej ustawy, jednak nie dłużej niż w terminie 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Jako dostosowanie się do projektowanej ustawy uznano złożenie wniosku o udzielenie koncesji na wykonywaną działalność gospodarczą do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w tym samym terminie, tj. 12 miesięcy od wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 11

Wprowadzono obowiązek opracowania przez operatora systemu wodorowego oraz operatora systemu magazynowania wodoru instrukcji ruchu i eksploatacji sieci wodorowej oraz instalacji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodoru, a także zgłoszenia tych instrukcji do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 1 stycznia 2025 r.

Art. 12

Przepis zobowiązuje operatora systemu magazynowania wodoru do utworzenia rejestru instalacji magazynowych wodoru przyłączonych do jego sieci wodorowej, stanowiących jej część lub wchodzących w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do jego sieci, o którym mowa w art. 43h ust. 1 Prawa energetycznego, w brzmieniu nadanym w art. 1 projektowanej ustawy, w terminie 12 miesięcy od wejścia w życie projektowanej ustawy.

Zobowiązano także posiadacza instalacji magazynowej wodoru do przekazania operatorowi systemu magazynowania w terminie miesiąca od dnia utworzenia przez operatora systemu magazynowania ww. rejestru, informację, o której mowa w art. 43h ust. 5 Prawa energetycznego w brzmieniu nadanym w art. 1 projektowanej ustawy, celem dokonania przez operatora systemu magazynowania wpisu instalacji magazynowej wodoru do prowadzonego przez siebie rejestru.

Art. 13

Art. 14

Ustalono, że odniesieniu do spraw wszczętych i nie zakończonych przed wejściem w życie projektowanej ustawy, dotyczących nadania uprawnień budowlanych w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń, wydania zgody na rozpoczęcie budowy, zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wydania

postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, będą stosowane przepisy dotychczasowe.

Art. 15

Utrzymano w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16 i art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. –Prawa budowlanego do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie odpowiednio art. 16 i art. 32 ust. 5 Prawa budowlanego w brzmieniu nadanym w art. 2 projektowanej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 16

Wskazano maksymalny limit wydatków budżetu państwa w latach 2023–2032 dla części budżetowej 34 – Rozwój regionalny, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy w wysokości 1,62 mln zł. Wprowadzono monitorowanie przez Ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, a w razie potrzeby wdrażania mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3. W przypadku przekroczenia albo zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, właściwy wojewoda stosuje mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań członków Komisji wodorowej.

Art. 17

Wskazano termin wejścia w życie ustawy po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia.

Przepisy o wejściu w życie regulacji

Projektowany akt prawny wejdzie w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw RP. Termin ten (*vacatio legis*) jest wystarczający do wejścia w życie przepisów, gdyż w zasadniczej części obejmują one regulacje, które będą miały zastosowanie do planowanych inwestycji i przedsięwzięć, bowiem rynek wodoru w Polsce znajduje się na wczesnym etapie rozwoju. Projektowane przepisy, stanowią podstawę dla rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce, a zatem, wejście w życie przepisów nie spowoduje konieczności istotnego dostosowania się podmiotów już działających na rynku polskim, a jedynie stworzy podstawy prawne rozwoju sektora wodorowego. Dlatego krótkie *vacatio legis* należy uznać za korzystne dla przedsiębiorców działających w Polsce, gdyż pozwoli im na szybszy rozwój.

Notyfikacja

Przedmiotowy projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Konsultacje i uzgodnienia projektu

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przedkładany projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.